

Carpaticum. 11. Tematín (Murín et Májovský Acta Fac. Rerum Nat. Univ. Comeniana, Bot. 29: 5, 1982). 12. vrch Zobor (Domin 1920; Vlach 1929). – vrch Žibrica (Suzá, Doležal et Krist 1931: 117). 13. Jankov vršek (Májovský et Murín l. c.). 19. Slanec, Slanecský hrad (Votavová in Murín et Májovský l. c.).

5. *Symphytum tuberosum* L.

Kostihoj hluznatý

lc.: Tab. 10, fig. 1, p. 91

Symphytum tuberosum L. Sp. Pl. ed. 1, p. 136, 1753.

Trváca, 20–60 cm vysoká bylina. Podzemok šikmo alebo až takmer vodorovne plazivý, hlúzky guľovité, veľké, zúžené úseky valcovité, krátke, hrubé, nerovnako dlhé. Stonka štavnatá, hrubá, priama, jednoduchá, zriedkavo v hornej časti rozkonárená, s jedným až dvoma konármi v pazuchách listov, riedko alebo husto štetinatá, s drobnými pritlačenými, hrubými odstavajúcimi a riedkymi cibulkatými štetinami. Listy (4)5–8(10), striedavé, dolné dlho, smerom hore krátko stopkaté až takmer sediace, stopky krídlaté, krídla po stonke krátko zbiehavé alebo nezbiehavé. Čepeľ vajcovitá, podlhovasto vajcovitá, alebo podlhovasto kopijovitá, zriedkavo aj úzko kopijovitá, na vrchole krátko alebo dlho končistá, 4–10 cm dlhá, sýtozelená, na rube aj líci takmer rovnakej farby, na líci riedko alebo hustejšie cibulkato krátko štetinatá, na okrajoch odstavajúco drsná, s cibulkovitými aj necibulkovitými štetinami, na rube len mätko štetinatá. Kvety vo vrcholových dvojzákinkoch na krátkych, po odkvitnutí predĺžených, ovisnutých, vždy výrazne kosákovito alebo háčikato mätko štetinatých stopkách. Kalich 5-dielny, diely úzko kopijovité, v čase plodu ca 8 mm dlhé, na okrajoch a strednej žile odstavajúco štetinaté, na ploche kratučko štetinkaté, na vnútornej strane dopredu husto štetinkaté, drsné. Koruna žltá, 15–20 mm dlhá, husto bradavičnatá, drsná. Tyčinky a šupinky kratšie ako koruna, konektívy neprečnievajú peľnice. Čnelka málo vyčnieva z korunnej rúrky. Tvrdky ca 3,0–3,5 mm dlhé, o niečo dlhšie ako pri predchádzajúcom druhu, vráskovité, husto bradavičnaté.

C h r o m o z ó m y: $2n = 96$, okr. 10, Bratislava, Krasňany a ďalších 5 analýz z rôznych lokalít oblasti Carpaticum occidentale (Májovský et Murín in Murín et Májovský Acta Fac. Rerum Nat. Univ. Comeniana, Bot. 29: 5, 1982).

T a x o n o m i c k á p o z n á m k a. Linné (Sp. Pl. ed. 1, p. 136, 1753) definoval *S. tuberosum* celkom krátko, z hľadiska neskorších poznatkov nedostatočne, takže jeho opis nemožno aplikovať na konkrétnu časť agregátu. Rovnako jeden kvitnúci exemplár (bez podzemkov) v jeho herbári označený ako *S. tuberosum* takúto informáciu neposkytuje, ale môže slúžiť len ako typ celého agregátu. Stredoeurópski autori ho používali vždy na označovanie svojich populácií. Keď sa uznala odlišnosť západoeurópskych populácií, nastolila sa aj otázka nového uplatňovania mena, ešte nástojčivejšie po objavení karyologickej diferenciacie v agregáte. Analýzy slovenských populácií viedli k objavu nového počtu, z hľadiska vývoja agregátu oveľa staršieho ako boli doterajšie,